

Uit de pastorie week 13 2024

Wat achter ons ligt

Afgelopen zondag kwam de Heere tot ons met Woord en sacrament. Dat zijn hoogtepunten, maar ook brandpunten in het leven van de gemeente. Op een Avondmaalszondag wordt heel zichtbaar wat het hart van het christelijk geloof is. En dus ook wat het hart van het gemeente-zijn is: de belijdenis dat Jezus Christus Heere en Heiland is. De Enige! De morgendienst was extra bijzonder omdat er verschillende buitenlandse broeders en zusters in ons midden waren. Ze hadden een conferentie van het jubilerende GlobalRize bezocht en logeerden bij gastgezinnen in Elburg en omgeving. Een aantal van hen was zodoende in de kerk en namen met ons deel aan de tafel van de Heere. Zo klonk ook het Onze Vader in verschillende talen, maar voor de Heere was het één gebed.

Na de brandoffers en de zondoffers stonden we dit keer stil bij de dank- of vredeoffers. Dit is de derde hoofdcategorie van offers in het Oude Testament. Ze worden gebracht uit dank voor het ontvangen heil of vrede (sjaloom). Dat heil komt altijd van boven, van de Heere. Heil is dat hersteld wordt wat gebroken is, verzoend wat verzondigd is, rechtgemaakt wat krom is. De Heere is een God van heil. Niet alleen heil in de zin van herstel van de verbroken relatie tussen Hem en een mens, maar ook herstel van wat door de zonde onder de mensen gebroken is. We verwachten zelfs, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waarop gerechtigheid woont! In het heilig Avondmaal belijden we dit heil, deze Heiland. Opvallend aan de vredeoffers is dat een deel van het offerdier door de offeraar en zijn gezin wordt gegeten. Een deel van het offer is voor de Heere, een deel voor de priesters (die 'van het altaar leven'), maar dus ook een deel voor de gemeenschap. Daarmee wordt uitgedrukt dat het heil van de Heere ook de onderlinge gemeenschap herstelt. Wat mooi om het Avondmaal ook te mogen zien in het licht van het dankoffer (en daarbij talloze psalmen te kunnen zingen, zoals Psalm 22:13!) en het samen eten te mogen zien als geestelijke gemeenschap vanuit het heil! In de avonddienst sloegen we, voorlopig althans, voor de laatste keer het boek Leviticus open. Dit keer in de eerste verzen van Leviticus 17. Daar wordt Mozes opgedragen om in het vervolg alle offers op het ene altaar in de tabernakel te brengen. Niet meer, zoals vanaf Abel gewoon was, ieder voor zich op een privéplek en een privémoment. De komst van de tabernakel betekent de centralisatie van de eredienst en de godsdienst van Israël. Daarmee wordt benadrukt dat de Heere één is en enig. Tegelijk maakt het ook veel meer een eenheid van Zijn volk. Van hieruit zijn duidelijke lijnen te trekken naar gedeelten als Efeze 4:1-6 over de eenheid van de gemeente en de betekenis van het zichtbare samenkomen onder de bediening van het ene Woord en het ene sacrament. In onze tijd kennen we echter meer de omgekeerde neiging om van geloof en kerkelijk leven steeds meer een privézaak te maken. Maar Leviticus 17 laat ook zien waarvoor deze centralisatie ons bewaart: voor afgoderij. Als iedereen zijn eigen altaar heeft en van het

geloof vooral een privézaak maakt, sluipt er zomaar afgoderij binnen. Of, wat Paulus noemt, een eigenwillige godsdienst. Dat is een geloof waarin je vooral zoekt wat jezelf bevestigt en waarin je niet meer heilzaam gecorrigeerd wordt door de prediking en de gemeente. De deur naar het sektarische staat dan al echt op een kier. Zo konden we na een Avondmaalszondag heilzame lijnen trekken naar de betekenis van het heilig Avondmaal voor het leven van de gemeente, voor onze plek daarin, en voor het leven rondom dat ene altaar, het kruis van Jezus Christus!

Wat voor ons ligt

Na 7 lijdensweken breken nu de kerkelijke feestdagen van Goede Vrijdag en Pasen aan. In een enkele dag volbrengt de Heere Jezus dat enorme verlossingswerk. Eerst draagt Hij verzoenend de zonde weg door te sterven aan het kruis van Golgotha. Op Pasen mogen de consequenties worden getrokken: de dood is verslagen, de heerschappij van de zonde is gebroken, er komt nieuw en eeuwig leven door de opstanding van de Heere uit de doden. Heerlijke, zalige heilsfeiten! De Heilige Geest roept Zijn gemeente rondom die heilsfeiten samen, om ervan te horen en te zingen.

Op Goede Vrijdag wordt de morgendienst geleid door br. Scherphof. Deze dienst zal wat meer op de kinderen zijn afgestemd. In de avonddienst zullen we overdenken waarom de Heere Jezus aan het kruis de wijn die met gal gemengd was, niet drinken wilde. Op 1^e Paasdag hoop ik uit een van de evangeliën te preken. De avonddienst wordt geleid door ds. Polinder uit Kampen, terwijl de samenkomst op 2^e Paasdag als thema heeft: 'Leve de Hoop! De toekomst is verankerd.'

Ten slotte

Na Pasen breekt voor mij een tijd van 5 weken studieverlof aan. Na vele jaren is dat eindelijk weer mogelijk. Ik hoop me verder te verdiepen in de betekenis van de doop voor ons persoonlijk en kerkelijk leven. Dat betekent dat ik van alle andere werkzaamheden vrijgesteld ben, dus ook van het schrijven van deze kerkbode. Voor alle dingen waarvoor u normaal gesproken contact met mij zou zoeken, kunt u de scriba of uw wijkouderling benaderen.

Aan het eind van onze berichten wil ik u en jou, mede namens mijn vrouw, hartelijk groeten in de levende Heere. We bidden elkaar dagen toe waarin we de heilsfeiten van Jezus' dood en opstanding tot diep in ons hart mogen belijden en beleven.

Uw A.J.M.